

bøkur og bløð

GERA NYGGJA 2 ÁRA LÖNARAVTALU

Til tess at stimbra samanhaldið enn meir og útbyggja tað beinleiðis sambandið millum leiðslu felagsins og teir einstøku limirnir er nú á øllum teimum stórru skúlunum valdur ein kontaktaður, sum skal virka sum millumliður millum leiðslu felagsins og teir einstøku lærararnir á skúlunum.

Føroya Lærarafelag fer fyrsta dagin undir samráðing við landsstýrið um eina nýggja 2 ára lønaravtalu. Í hesum sambandi eru kontaktmenninir longu farnir undir sína fýsta uppgávu m.a. at kanna eftir, hvørji serlig ynski tey ymsu lærararadnini hava til stjórn felagsins í samráðingunum. Hesi ynski og krøv frá grasrótini fara at ganga inn í samráðing ætlanina hjá felagnum fyrri samráðingargruppleggið.

Tað er eingin ivi um, at henda nýggja skipanin, tá ið hon er útbygd og lagað til viðurskiptini, man fara at roynast eitt hitt hentasta og dyggasta tiltakið í stremanini eftir at gera Føroya Lærarafelag enn betur skikkað at rokja uppalingarligu, lønarligu og starvsligu á hugamálini hjá Føroya Lærarafelag, verður sagt í seinasta Skúlablaði.

ÖNNUR FRÍTÍÐAR-SAMBOND

Ítróttatíðindi skal ikki bert vera málagn fyrri ISF og tey feløg sum har eru, sigur blaðstjórin. Hann sigur, at tað er ætlanin at fáa í lag gott samstarv við önnur frítiðarsambond sum til dømis Bridgesambandið, Billard-sambandið, Talvsambandið, Skótasambandið, Radioama-

torsambandið og möguliga eisini eina samskipan av føroyskum ungmannafelögum.

Tað eru øll tekin at hetta fer at eydnast, tí um vit hyggja í hetta fyrsta blaðið, er væl at tilfari frá tilikum felögum sum ikki eru limir í ISF.

Í JAPANSKARI FANGALEGU UNDIR SEINNS HEIMSBARDAGA

—eitur ein av teim mongu áhugaverdu greinunum í seinasta myndablaðnum NÚ. Tað er Leander Mortensen av Argjum, sum blaðið hevur havt prát við, og greiðir hann frá m.a. um tá hann sat í japanskum fangatípi undir seinra heimsbardaga. Önnur grein eitur Tungutala — ein boðskapur frá Guði. Hetta er fyrsta greinin í eini røð sum blaðið fer at hava um trúarboðskapur í Føroyum. Hóast vit kundu hugsa okkum at nevnt nógvar fleiri greinir, sum eru í blaðnum, fara vit ikki at gera tað. Eisini tygum hava møguleiki at keypa blaðið, — tað er tað vert.

ÍTRÓTTATÍÐINDI

Ítróttatíðindi er komið út aftur, eftir at tað ikki hevur sæð dagsins ljós í mong ár.

Blaðstjórin er Jógván Arge, næstformaður í ISF og sigur hann m.a. í oddagrein blaðsins, at hann hevur áttikið sær starvið sum ábyrgdarblaðstjóri fyribils, meðan roynt verður at fáa blaðið í eina fasta legu. Hann sigur, at ætlanin er at fáa blaðið at bera seg fíggjarliga, og vónar at ítróttafelögin krong landið fara at taka væl undir við blaðnum, við at lata tí tíðindi.

Sig mær vinir tínar, so skal eg siga tær hvør tú ert

Í Sosialinum frá 11. mai er endurprentað 1. maidags røðan, sum íðarin av føroyska kommunistaflokkinum helt á Tvøroyri. Í greinini verða søgd ymisk røtt ting, men tíverri eisini nógvar byttislig ting. Til dømis nevnið Egon, at í teim fascistisku londunum kanst tú vera kastaður í fangalegu fyrri at halda 1. mai. Men sum teir einoygdu menn allir hesir kommunistarnir eru, so gloymir harra Egon, at eystan jarn-tíðandi er ikki doyin betri. Har verður tú forfylgdur av

grovasta slag um tú talar eitt orð imóti statinum. So sigur Egon, at her í Føroyum kunnu fólk fritt savnast, men hvussu leingi tað verður, veit hann ikki.

Men eg veit tað. Tá ið Egon og hansara harkalið sleppa fram-at, tá verður fátt við frælsi. Egon er nevniliga talsmaður fyrri einum tí størsta diktaturstatinum um í nýggjari tíð, nevniliga Russlandi.

So kemur gamla sjabbi hjá hesum kommunistunum, nevniliga NATO. Nato verður skýrt fyrri at vera ein háttan imóti

friðinum. Og sjálvandi er Warszawa-samgongan bert til fyrri at skapa frið. Nei, Egon, læt vera við hasum tvætinum. Fólk vita betur enn tú trýrt. Warszawa samgongan er líka so vandamikil fyrri heimsfriðin sum NATO. Men tú og tínir líkar, ið einans siggja ein veg, skilja hetta vist ikki.

Tökk fyrri upptøkuna.

Tvørámaður

Tá ið fremmandafólk vitjar

Ikki kann sigast, at Havnin ella fyrri tað önnur pláss í Føroyum, gera stórvegis burtur úr at hugna fremmandagestir og vísa teimum sømdir, tá ið teir vitja henda veg. Nú stendur »turist-streymurin« fyrri durum, og óvæntað verða tað fleiri enn nakrantíð áður, ið velja Føroyar sum ferðamál.

Og hvat hava vit at bjóða teimum?

Jú, eina vakra náttúru, tað skerist ikki burtur, litfagar bygdir, og so eru fólk yvirhøvar gestablið, hvat ið tey fremmandu halda vera eitt eyðkenni fyrri føroyingar. Alt gott um tað.

Men nógvar restar í — gøturnar í Havn í tei syndarliga standi tær eru, eru eitt bart út sagt skriggjandi dømi. Hvør fremm-

andur bilkoynari í egnum bili — nú er ómakaleyst at flyta bil til Føroya við »Smyrli« og »Englandi, man ræðast at skula geva seg í »clinch« við ferðsluna í Havn og teimum stórra plássnum, har »teir innfœddu« mangan koyra, sum vóru teir pára svakir.

Eitt annað dømi, ið kanska ikki er so greifligt, men allikavæl sigur ikki solitið um, hvussu illa vit eru fyrireikaðir at taka móti turistum: campingpláss eru eingi — og neyvan eitt náttúsh, tey kunnu leita til, um tey vilja loysa sær buksurnar. Tað er ov vánaligt.

Í Havn og summum av størri bygdunum finnast almenn náttúsh — men hvussu skulu tey fremmandu leita tey upp? Eingi

skelti siga frá, hvar tey eru at finna, sum í útlandum. Tak t.d. nýggja og avbera nossliga náttúshúsið undir gamla kommunuskúla í Havn, har eru náttúsh bæði fyrri kvinnur og menn, men hvussu kan ein fremmandur vita tað? Ikki eitt einasta skelti við teksti, sum fremmand kunnu skilja, við á, hvar tey eru. Hvi letur kommunan ikki seta upp skeltir við pili og orðini TOILETT, t.d. á el-mastrini omanfyrri trappurnar til tað almenna w.c.?

Takið tykkum um reiggj, tit kommunalu, áðrenn ferðamannastreymurin »ryrjst« av álvara! Skommin er okkara, um vit bera okkum at sum teir reinu dølgar!

O. V. K.

Svar til Uppsala Símun

Óli Breckmann hevur grein í Dagblaðnum, ið hann nevnið

SANNLEIKIN BROYTISKIT IKKI

Um hesa »avhandling«, ið hann undirskrivur Uppsala Símun, kann av sonnum sigast, at hetta sigur alt um mannin. Hetta er sjálvt frekleikans topppunkt.

Men til umbering fyrri mannin kann sigast, at hann veit einki petti um, tað hann skrivur um. Tað er sum omma segði:

Est du dum, da sid kun stum, og med en værdig mine, så at en hver, der på dig ser, må tænke: død og pine.

Um talan skal vera um deyðar menn, og teirra atburð, eru eingi betri ráð at geva Óla ella Uppsala Símun, enn tey, at hann heitir á Emil Juul Thomsen, og fær hann at prenta Reyðu Bók uppaftur. Har vilja

tey, ið nú eru ung fáa at vita, hvussu Fólkaflokkurin dugdi at stýra og ráða, tá hann hevði ein heilan banka at skalta og valta við, óorkimlaður av revisión í árviss.

Har vóru hvørki javnaðarmenn ella sambandsmenn og gjørdi ónáðir.

So vilja vit sam stundis fáa at siggja, hvussu teir fyltu upp í kassarnar í »Sperm« og »Uvak«.

Uppsala Pætur

Lagkøkurøddin 1. mai

Røða Paula Ellefsens 1. mai ber einaferð enn prógv um og slær fast, hvør stóða sambandsman-na er, mótvegis meginpartinum av Føroya fólki, tí sokallaða lønmóttaranum.

Tað er gamalt stríðsbragð, at besta atsóknin er, at sáða spjæling og illstøðu hjá fíggindanum.

Hetta var júst reyði tráðurin í 1. maidagsrøðini, nevniliga ein sera snildislig roynd at øsa verkamannin upp imóti starvs-

og tænaðsmanninum, hóast teir í roynd og veru rógva sama bát.

Røðarin veit væl at mótpartur verkamansins ikki er og ongan-tíð hevur verið starvs- ella tænaðsmáðurin, men haraftur-imóti nakrir fáir persónar, ið profitterað av framleiðslutølu-um við hollum stuði frá ávisum grannskoðara.

Um teirra lagkøkustykkið varð skorið rættvist, vildi verka-

maðurin verið betur fyrri enn starvs- og tænaðsmáðurin er í dag.

Bert syrgiligt, at profittjakstrararnir fingi høvi at nýta teirra eitrindi vápn á sjálvum 1. mai degnum.

Hesar spjæðingaratsóknir eru ikki ókendar frá mótparti verkamansins, men hava verið framdar líka síðan iðnaðarsamfelag-ið sá dagsins ljós.

Framhald á síðu 8